

## ÜDÜLŐ HONVÉDEK

**I**GEN! Már ilyenek is vannak! Üdülő honvédek. — Honvédek, akik az olyan nagyon várt nyári szabadságukat nem nehéz aratómunkával töltik el, hanem pihennek, szórakoznak, sportolnak, táncolnak, tehát, — üdülnek. Sőt ez még a szabadságukba sem számít be! Az üdülő honvéd új fogalomként vonult be a demokráciába, mint annak egyik eredménye. És ezt az eredményt csak akkor tudjuk kellően értékelni, ha a kérdéssel részletesebben foglalkozunk.

A régi honvédségben senki sem beszélt, de nem is beszélhetett demokráciáról. Így nem is jutott eszébe senkinek sem, hogy a szolgálati ténykedéseken kívül valami mást is kellene juttatni a legénységnek. Pedig a háború előtti Magyarország — benne a régi honvédség — nem szűkölködött úgy a földi javakban, mint ma.

A felszabadulás óta alkalmam volt látni néhány intézményt, melyek a háború előtt a honvédtisztek jólétét, üdülését szolgálták. Bár a háború igen nagy károkat okozott bennük, még így is megállapítható volt, hogy milyen sok pénzt fordítottak erre a célra. De bármily nagy volt a bőség, a jólét, nem jutott belőle a legénységnek.

A háború után ezer sebből vérző ország népe először a demokrácia alapjait fektette le és mindenki részére egyenlő jogokat biztosított. Közben küzdeni kellett a demokratikus fejlődés ellenségei — a történelem kerekét visszafordítani igyekvők — ellen is.

Újjászületett honvédségünk elé is hatalmas akadályok, nehézségek tornyosultak. Itt is meg kellett vívni a reakció elleni harcot. A fejlődés azonban itt sem állt meg és szinte napról-napra születnek eredmények.

A demokratikus honvédség szervezete, jövő tisztí és tiszthelyettesi karának nevelése, a többszöri szelektáláson alaposan átrostált vezetősége már megbízható alapnak tekinthető és ez biztos reményt nyújt a további — még rohamosabb — fejlődésre.

Ennek a fejlődésnek egyik bizonyossága a határőrség balatonlellei üdülője is.

A Határőrnepok átütő sikere beigazolta, hogy a jó szellem, jó nevelés és önfeláldozó akarat a legmostohább körülmények között is tud elérni nagy eredményeket. A határvédők nagy, értékes munkát végeztek és érdemesekké váltak a jutalmazásra. Ez a jutalom nem is maradt el.

A honvédelmi miniszter úr június elején a ludovikások régi balatonlellei üdülőjét a határőrség rendelkezésére bocsátotta. Alig jelent meg az erre vonatkozó rendelet, lázas munka indult meg Balatonlellén. A csupasz falak közé lüktető élet költözött és nem telt el két hét, ami-

kor június 21-én készen állott minden — megnyílhatott a „Honvéd Határőr Üdülő“.

A két hatalmas hálótéremben 140 fő részére vannak ágyak, az étteremben egyszerre 100 fő ülhet le a fehéren terített asztalokhoz. A hétvégi kirándulók részére, a különféle tanfolyamok rövidebb-hosszabb látogatására ma már 30 különféle nagyságú, szakszerűen felépített, szalmazsákokkal berendezett katonai sátor áll és kb. 100 főt tud befogadni.

A gyönyörűen berendezett konyhában az 5 állandó szakács kitűnő, ízletes ételeket főz és ma már mennyiségileg is ki tudják elégíteni a jó-étvágyú határvasadásokat.

Az üdülő azonban nemcsak a gyomrokat elégíti ki. A sportolásra nagyvesszerű lehetőségeket nyújt a röplabda-játéknak berendezett egyik teniszpálya, a rendelkezésre álló 2 futbalcsapat-felszerelés, az ökölvívó-és vívófelszerelések, a ping-pong asztal, a partifürdön felszerelt tornaszerek, tekepálya és legfőképpen a Balaton hűsítő, tiszta vize, ahol a vizilabda-játéktól szinte állandóan hangos a környék. Három evezős-és egy vitorlás-csónak díjtalanul áll az üdülők rendelkezésére. A sportolást szakképzett sporttiszt irányítja.

A modern zenegép két hatalmas hangszóróján hallhatják a világ legtávolabbi rádióállomásait, de a legújabb magyar tánclemezeket is. A saját kisfilmes mozigépen hetenként egy filmelőadást tartunk. Rossz idő esetére egyelőre ugyan kicsiny, de válogatott könyvtár, sakk és malmójáték áll rendelkezésre.

Rendszeresen rendezünk kultúrelőadásokat, melyeknek — az utánuk következő táncal együtt — már egész Balatonlellén nagy a híre és csak a befogadóképesség korlátolt volta az, ami a szívesen jövő vendégek számának határt szab.

A kulturális nevelés és szórakozás irányítása a nevelőtiszt feladata, aki a napi nevelőórán tart előadásokat, tájékoztat a napi eseményekről és nevelőmunkájával emeli a bajtársi szellemet.

A kifogástalanul berendezett és felszerelt orvosi rendelőben állandóan orvos látja el az egészségügyi szolgálatot.

Az üdülő vezetésére a határőrség parancsnoksága turnusonként vezényel 1—1 tőzrtisztet. Az üdülőt igénybevevő tisztek, tiszthelyettesek és családtagjaik térítési díja személyenként és naponként 3 forint, míg a jutalmazásképpen vezényelt legénység részére teljesen díjtalan, mert az étkezési pénzüket az üdülő gazdasági hivatala számolja el.

Ez évben nyolc, egyenként 12—12 napos turnus beállításra volt lehetséges és a nyár végéig hozzávetőlegesen 1200 határvasad, illetve családtag üdülhet a lellei üdülőben. A közeljövőben itt indul meg egy kultúrvezetőképző tanfolyam 60 résztvevővel.

Fentiekben ismertettem az üdülő berendezését és szervezetét, szükséges azonban az eddig lezajlott 2 turnusnál szerzett tapasztalatok ismertetése is.

Az üdülés megindítására vonatkozó rendeletet tartózkodással, helyenként idegenkedéssel fogadták az alárendelt alakulatok és az első turnusban igen kevés tiszt és tiszthelyettes jelentkezett. A létszámot túl-

nyomó többséggel a jutalomképpen vezényelt legénység töltötte ki. Mivel az üdülés nem szolgálat, az üdülő bajtársak között nincsenek rendfokozati különbségek. Közös az elhelyezés, az éttermi asztal, a sport, a tánc, tehát minden.

De nemcsak a bajtársak között szűntek meg a válaszfalak. A táncmulatságokon táncoló „tishti asszonyok“ éppen olyan szívesen táncolnak a legénységgel, mint bárki mással.

Érdekes volt megfigyelni, hogy az első alkalmakkor a bajtársak mennyire tartózkodóak voltak és többszöri biztatásra sem mertek táncolni feljebbvalóik feleségeivel. Bezzeg a turnus végefelé már az éjféle, de még a 2 órai zárórát is nagyon korainak találták és szomorúan engedelmeskedtek a „takarodó“ parancsra.

Az üdülő kiválóan alkalmas a bajtársi szellem magas fokra emelésére is. Az ország minden részéből összegyűlt bajtársak — kikapcsolódva a mindennapi élet gondjából-bajából — szellemük, tudásuk legjavát mutathatják meg egymásnak. Tapasztalataik, élményeik kicserélésével hasznosan bővíthetik ismereteiket. A vezetők és alárendeltek közvetlen kapcsolatba kerülhetnek egymással, megismerhetik egymást.

Dinnyés Lajos miniszterelnök, honvédelmi miniszter több ízben megszemlélte az üdülőt és annak továbbfejlesztéséhez jelentős támogatást nyújtott. A honvédség vezetői közül igen sokan látták már az üdülőt és véleményük minden esetben elismerő volt.

A határország ezúttal is példát, utat mutatott. Megmutatta, hogy a mai szűkös anyagi viszonyok között is lehet emelni a nehéz szolgálatot teljesítő honvédek életszínvonalát.

Nem szabad megengedni, hogy ez a példa egyedülálló maradjon. Sok olyan ingatlana, üdülője van még a honvédkincstárnak, ahol be lehetne rendezni — a balatonlellei határőr üdülőhöz hasonló — nyári és téli honvédüdülőket. Az üdülést össze lehetne kapcsolni nyáron úszó-, télen sí-kiképzéssel, ezenfelül minden időben kulturális és demokratikus neveléssel is.

Meggyőződésem, hogy a Honvéd Határőr Üdülőt — mint az első ilyen intézményt — rövidesen még jobbak, még szebbek fogják túlszárnyalni.

A honvédség felelős vezetői közül azokat, akik még nem látták az üdülőnket, ezúton kérjük meg, hogy nézzék ezt meg, győződjenek meg tájékoztatásom valóságáról és minél előbb létesítsenek nyári és téli üdülőket, a honvédség többi alakulatai számára is.

*Görgényi György*